

*****

*****

Avīze "GAISMA"

Rēzeknes Katoļu
vidusskola

2015.gada novembris
Nr.2

*****

"Piemini Latviju, latvi, ik stundu, ik brīdi, labās un ļaunās dienās!... Zini, dzimtene ir tikai viena. Turi Latviju dziļi ieslēgtu savā sirdī. Turi to kā lielāko dārgumu, ko nedrīkst pazaudēt. Jo, zaudējis Latviju, tu zudīsi pats! Piemini Latviju!" tā reiz rakstīja Jānis Jaunsudrabiņš.

Latvijas sākums ir Latgale, Latgales kongress 1917. gadā un tā simboliskais mantinieks pieminēklis "Vienoti Latvijai" ir pamatvērtības, kas apliecina Latgales un Latvijas vienotību. Latvija ir sākusies Rēzeknē.

Novembrī svinam divus būtiskus notikumus: 11. novembrī – Lāčplēša dienu, pieminam Latvijas valsts armijas uzvaru pār Rietumkrievijas brīvprātīgo armiju, jeb tā sauko Bermonta karaspēku. 18. novembrī – Latvijas Republikas proklamēšanas dienu.

Šodien par spīti daudzajiem trūkumiem valsts pārvaldē mums ir tautsaimniecības, zinātnes, izglītības, kultūras, mākslas sasniegumi ar ko varam lepoties. Rēzeknē patiesi varam lepoties ar amatniecības tradīciju saglabātāju SIA "Kristāla Kurpīte", iepriekšējā gadā stabilāko uzņēmumu, kas ražo zvejniecības tauvas, SIA „LEAX Rēzekne”, SIA „Verems”, u.c.

Arī Rēzeknes Katoļu vidusskolas saime prot strādāt ikdienā, svinēt svētkus, mīlēt savu skolu, prot palīdzēt klasesbiedriem, darba kolēģiem.

Lai patriotisms ir ne tikai svētku lentīte, kas rotā apģērbu, bet arī godprātīgs mācību darbs sevis un valsts labā.

**Cien. skolēni, viņu vecāki, skolas darbinieki,
sveicu Latvijas Republikas proklamēšanas
97. gadadienā!**

Lai Dievs svētī Latviju!

Skolas direktore Marija Mickāne

Kādu es redzu Latviju pagātnē, tagadnē, nākotnē

Latvija, pēc manām domām, vienmēr ir bijusi draudzīga, stipra valsts.

Pagātnē es redzu Latviju stipru, kura cīnās par savu valsti, par savu neatkarību.

Tagadnē es redzu Latviju dziesmas dziedāšanu, deju ritmos, rakstos dejojāšu.. Tā arvien attīstās, kļūst līdzīgāka citām valstīm, būvējot, piemēram, modernas ēkas, īstenojot dažādus projektus. Es redzu Latviju svinot dažādus svētkus, proti, Līgo, ievērojot dažādas tradīcijas.

Nākotnē es redzu Latviju ļoti attīstītu. Kura vēl joprojām kopīgi dzied, dejo un neaizmirst par savu vēsturi, tradīcijām, tās kopj un ievēro.

Tajā varbūt dzīvos dažādu tautību cilvēki, kuri, es vismaz ceru, cienīs valsti, kurā dzīvo.

Ir labi būt Latvijā!

Katerīna Silicka, 7.klase

*****

Kādu es redzu Latviju pagātnē, tagadnē, nākotnē

Pārsvārā viss šajā pasaulē mainās. Valstis arī. Latvija tai skaitā.

Pagātnē es redzu Latviju kā mazu, trūcīgu valsti, bet ar lieliem sapņiem. Un ar laiku šie sapņi piepildījās. Un Latvija kļuva par mazu, bet drosmīgu valsti.

Tieši tagadnē Latvija plaukst. Tiek remontēti ceļi, celtas jaunas ēkas-koncertzāles, sporta halles u.c. Es domāju, ka Latvijai tagad ir labi laiki.

Nākotnē Latviju es redzu ļoti attīstītu, mūsdienīgu. Tur slimnīcās ir visjaunākās ierīces cilvēku veselības uzlabošanai, dzīvības glābšanai. Tur ubagiem nevajag sēdēt ielu malās un lūgt palīdzību. Tur cilvēkiem nerūp problēmas. Latvijas nākotni es redzu ļoti labu. Un ceru, ka citi to redz tāpat.

Latvija bija, ir un būs! Mūsu dzimtā zeme!

Laima Andrijevskā, 7.klase

*****

Es mīlu Latviju!

Tuvojas Latvijas Proklamēšanas 97. gadadiena. Šajā laikā mēs visi īpaši aizdomājamies par savu Dzimteni, tās svarīgumu un to, cik katram tā ir liela vērtība.

Manuprāt, tā vairāk ir garīga vērtība. Kā viegls mātes apskāviens dzimtene spēj radīt kopības, drošības un vienotības sajūtu.

Pārskatot vecos albumus, es, piecgadīgs meitēns ar vecākiem, rudens vakara salā kopā ar citiem latviešiem... Ļaudis, kas, neviena nepiespiesti, dodas svinīgajā svētku gājienā... Tas liek pārdomāt par to, kas man pieder. Latvija ir kā atbalsta akmens – savā dabā, cilvēkos, tradīcijās – tas spēks, kas mūsu zemē slēpjas, ir nūtonos neizmērāms.

Latvija ir un būs stipra, kamēr tajā dzīvos jauki, patriotiski, garā stipri ļaudis.

18.novembris ir lielisks laiks, kad pārdomāt par valsti kā dzimtenes svarīgumu dzīvē.

Es mīlu Latviju!!!

Aelita Skromule, 9.klase

*****

“Mans zelts ir mana tauta, mans gods ir viņas gods”

(R.Blaumanis)

Katrs cilvēks ir unikāls, bet visus vieno valsts, kurā piedzimuši.

Pat lielākais valsts nīdējs satraucas vai jūtas apbēdināts, kad dzird par viņa valsti sakām kaut ko sliktu, vai arī tajā ir noticis kaut kas sliktas. Katram ir svarīga sava valsts – tur tu esi piedzimis un uzaudzis. Tur dzīvoja tavi vecāki un tev joprojām ir saglabājušās jaukas atmiņas no bērnības.

Īsāk sakot, dzimtene ir atmiņas par pagātņi, bet bez pagātnes nav arī nākotnes. Tāpēc cienīsim savu dzimteni!

Raimonds Zelčs, 9. klase

*****

*****

“Mans zelts ir mana tauta, mans gods ir viņas gods”

(R.Blaumanis)

Tauta, dzimtene-tas ir zelts.

Par naudu nenopērkamais sirds zelts un vērtība.

Tuvojas 18.novembris - mūsu valsts proklamēšanas 97.gadadiena, arvien biežāk ir dzirdami tādi vārdi kā „patriotisms” un „latvietis”

Laura Zajā, 9. klase Tauta veido valsti, tās piederība nācijai. Mūsu tauta ir maza, tādēļ vēl jo vairāk ir pamanāms katra iedzīvotāja paveiktais, godinām mūsu sportistus, mūziķus un citus talantīgus cilvēkus.

Manuprāt, ir svarīgi, lai katrs latvietis sāktu apzināties savu kā tautas sastāvdaļas vērtību un spētu cienīt un godāt savu valsti.

Iveta Anna Munda, 9.klase

*****

*****

Rēzekne Latgales sirdī, Latvijā

Rēzekne- tā ir pilsēta mana dzimtā novada-Latgales- sirdī. Rēzekne- tā ir pilsēta arī manā sirdī. Šeit katra vasara šķiet saulainā nekā citur, rudens- košāks un omulīgāks kā jebkur, ziema – baltāka, pavasaris- smaržām un izjūtām bagātāks. Šīs

Rītvars Bleive,10.klase pilsētas iedzīvotājam ir par kripatiņu plašāka, par kripatiņu dāsnāka un par mazu , mazu kripatiņu mīļāka sirds nekā cilvēkiem citur, domas- mazliet gaišākas, rokas- nedaudz strādīgākas.

Skaistu cilvēku veido skaista vide. . Un Rēzeknē skaistums atrodams ik uz soļa. Varbūt šeit priekšā neceļas cēli debesskrāpji, bet kamdēļ mums tas, ja mākoņos stalta un lepna raugās pašu Latgales Māra?

Nē, šeit priekšā neskrien baltas, šalčošas jūras putas, taču vienmēr kā zila lenta rāmi plūdis Rēzeknes upe. Vai tad maz mums skaistuma krāsaino laternu zaigojumā upes atspulgā? Rēzekni izrotāt var pat parastākā lapa-

zaļa, bāli dzeltena vai spilgti sarkana, plūzdama līdzī upes straumei. Katrs mākonis- pūkains, tik balts un viegls- lēni slīdēdams pār pilsdrupām, rotā apkārtni tā, kā Ziemassvētkos vizuļojošie bumbuļi izceļ lielās egles skaistumu Festivāla parkā.

Pavasārī Rēzekne atplaukst kā pirmais zieds dārzā, kā smaids bērna sejā, ieraugot saldumu. Aizvien spilgtākas dabā iezīmējas mūsu pilsētas ģerboņa krāsas-koši zilais- padebešos, dzeltenais- saulē, kas biežāk sāk sildīt un atkausē zemi un sirdis no pāri palikušās sniega kārtas.

Bet, ja man būtu jāapzīmē Rēzekne ar vienu krāsu, tā šoreiz nebūtu ezeru zilā. Es izvēlētos sarkano, jo mūsu pilsētas vēsturi glabā lielākoties ēkas un celtnes, kuras būvētas no sarkanajiem ķieģeļiem. Tā ir mīlestības, kaisles un ciešanu krāsa. Asins krāsa. Gadsimtiem cauri ejošo sājju un asaru krāsa.

Ja man ar vienu toni jāiezīmē rēzeknieši, tad es to nespēju izdarīt. Tie ir kā varavīksnes krāsas un septiņi pakalni, jo vēstures posmi šeit sapulcinājuši visdažādāko tautu, tradīciju un reliģiju pārstāvjus, kuri kopīgi pavadījuši dienas tais pašās sarkano ķieģeļu būvētajās ēkās. Kopīgi strādājuši, atpūtušies, ilgojušies pēc laimes.

Rēzeknes iedzīvotāji lūkojas skaistākajās debesīs ne tikai tādēļ, ka tās krāsojas visneiedomājāmāko toņu gammās, bet gan arī tāpēc, ka debesīs virs pilsētas lūkojas mūsu zaļāko koku galotnes, skaistāko baznīcu un sarkanās katedrāles smailes, turp sniedzas Latgales Māras krusts, tur izkūp skursteņu dūmi , kamēr kāds kvēlojošā ceplī norūda māla traukus.

Rēzekni ieskauj zilākie ezeri- Rāznas un Lubānas, augstākie Latgales kalni- Mākoņkalns un Lielais Liepu kalns, it kā aizstāvēdami pilsētu uz 7 pakalniem un sargādami mūsu cilvēku mūžus, kurus iesākam un pavadām ar dievnamu zvanu torņu skaņām.

Piemineklis „Vienoti Latvijai” mums visiem ir kā uguntiņa, pēc kuras vadīties tumsā, kā silta un mīloša sirds, kā laipna namamāte, kura ver durvis visiem kas dzīvo šajā pilsētā, kura uzņem tos, kas nāk ar draudzību un uzticēšanos, lai galu galā mēs visi gūtu kopības un vienotības sajūtu.

Svarīgi, lai mēs, rēzeknieši, spētu sniegt savai pilsētai mīlestību, lai spētu pateikt klusu, bet siltu un sirsnīgu paldies.

Dace Gribuste,10. klase

*****

*****

Aptauja par Latvijas svētku svinēšanu, patriotismu

Agnese Dzene, 5.klase

Tuvojoties 18.novembrim, mēs, žurnālistikas pulciņa dalībnieki, vēlamies noskaidrot, ko mūsu skolā domā par patriotismu, latviešiem. Aptaujā piedalījās 20 RKV skolēni.

INTERVIJA AR SKOLOTĀJU RENĀTI NIČIPORČIKU-VĒSTURES SKOLOTĀJU

1. Kāda ir Jūsu attieksme pret Valsts svētkiem?

Esmu Latvijas patriote, man tie ir svarīgi. Vienmēr ir īpašs aizkustinājums. Lepnums par izcilajiem, krietnajiem.

Vēlētos Latviju redzēt plaukstošu, tāpēc katros svētkos ir cerības, ka nākotnē gan politiskā, gan ekonomiskā situācija uzlabosies.

2. Kā Jūs atzīmējat 18. novembri?

Piedalos dievkalpojumā, apmeklēju koncertu vai vienkārši mājās klausos latviešu mūziku; klātienē vai TV skatos militāro parādi, kas notiek Rīgā.

3. Kā raksturotu latviešus?

Strādīgi, pieticīgi, diezgan kūtri.

4. Kāds, Jūsaprāt, ir patiess patriots?

Patiess patriots ir tas, kurš izmanto sarkanbalt sarkano lentīti vai citu simboliku, lietojot to ne tikai novembrī, tas, kurš ir patriots ne tikai vienu nedēļu gadā, kā arī tas, kurš savai valstij dod, ne tikai no tās pieprasa, tas, kurš lūdzas par savu valsti un tautu.

5. Kā Jūs izrādāt savu patriotismu?

Strādāju sabiedrības labā, maksāju nodokļus, kopju latviešu tautas kultūras tradīcijas. Nekautrējoties no savas latvietības nedz mājās esot, nedz ārzemēs.

Protams, lietoju arī valsts simboliku.

6. Ko Jūs novēlētu Latvijai, latviešiem 18. novembrī?

Latvijai novēlu, lai katrs savai valstij un tautai vairāk dotu, ne tikai ņemtu! Kaut latvieši dzīvotu un strādātu Latvijā, lai arī cik grūti tas būtu! Latviešiem novēlu mīlēt savu latvietību un to ik dienas apliecināt!

Intervēja uz zīmēja Marta Naglinska, 9.klase
 *****

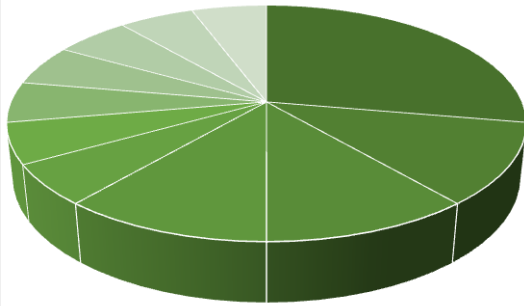
Es mīlu Tevi, Latvija!

Ļaudis saka: "Es mīlu labi paēst. Es mīlu izgulēties, es mīlu brīvdienas, es mīlu savu auto, es mīlu arī Latviju." Es negribu tevi tā mīlēt, Latvija, starp laicīgiem labumiem ierindotu.

Daži teic tā: "Latvija, tu pasaul's košākais zieds, mūsējā, vienīgā! Tu esi mums vismīļākā, dārgākā!" Es neprotu tevis tā mīlēt. Kaut vēlos es tevi, Latvija, dziesmas dziedāt un dzejas dzejot, nespēju. Vēlos, tak nav man dzejnieka dāvanu, rakstnieka zeltotās spalvas. Latvija, kā vēlies tikt mīlēta tu? Pasaki, lūdzu, vai man ilgās jānonīkst, neziņā cerot, ka reiz pratīšu es tevi kā krietns dēls slavināt. Latvija, kā man tevi mīlēt būs?

Kāds ir patriots?

- Aktīvs
- Mīl dzimteni
- Cienošs
- Stiprs
- Laipns
- Dzīvo Latvijā
- Smaidīgs
- Dziedošs
- Savējais
- Lepns
- Atsaucīgs

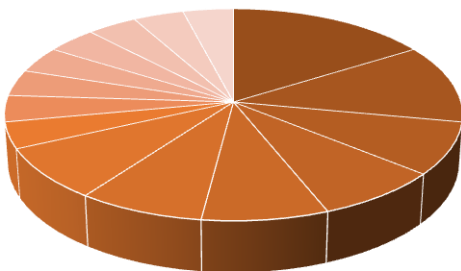

1. diagramma

Domājot par jēdzienu "patriots", skolēni pirmajā vietā izvirzījuši tādas pazīmes kā: aktīvs, dzimteni mīlošs, cienošs. Savukārt viszemākajā līmenī minētas īpatnības kā: dziedošs, lepns, atsaucīgs.

Kāds ir latvietis?

- Čakls
- Priecīgs
- Patriotisks
- Gudrs
- Izpalīdzīgs
- Tradīciju kopējs
- Atsaucīgs
- Stiprs
- Lepns
- Dzīvespriecīgs
- Godīgs
- Neatlaidīgs
- Interesants
- Drosmīgs
- Labsirdīgs

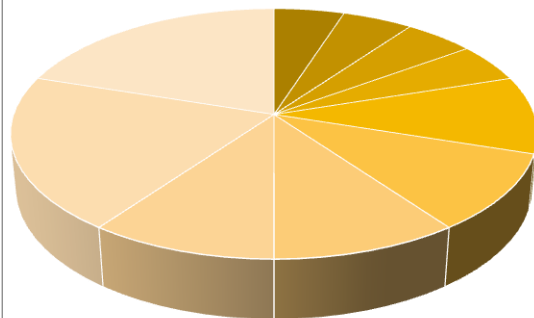

2. diagramma

Skolēni savu latviešu tautu uzskata par čaklu, priecīgu, atsaucīgu, par tradīciju kopēju un gudru.

Ko novēlētu Latvijai?

- Drošību
- Attīstību
- Izturību
- Godīgumu
- Naudu
- Skaistumu
- Saudzēt vidi
- Palikt Latvijā
- Brīvību
- Optimismu

3. diagramma

Aptaujā gribējām noskaidrot, ko skolēni novēlētu Latvijai, latviešiem. Visvairāk vēlēja iedzīvotājiem palikt Latvijā, lai Latvija būtu brīva un vairāk optimismu.

Es dzīvoju un cerēju. Lai kā arī klātos, vienmēr ticēju, ka reiz man tiks atbildēts. Un, raugi, reiz sēžot un domājot par Šillera dzejoli, brīnišķa sajūta apņēma mani.

“Pie tēvu zemes dārgās ķeris klāt,
To turi ciet ar visu savu sirdi!
Tev’ šeitān stipras saknes tur,
Kā niedra svešā malā būsi tur,
Ko mazais vējiņš iespēj samaitāt.”

Vārdi, gluži kā strautiņa čalas ziedotlaikā, glāstīja un spirdzināja manu prātu. Līdz ar šo rindu izlasīšanu manī radās atklāsme. Es to dzirdēju tā, itin kā kāda balss man ko sacītu- maiga, žūžojoša un rāma balss, man brīdi šķīta, ka ar mani runā koki, meži, lēni šalcoši, tad likās, it kā visa man apkārtesošā ainava pārvērtusies šai balsī. Pirmie tās teiktie vārdi skurbināja manu garu. Es jutu tukšumu manī, ko ilgi biju gaidījis aizpildāmie, sadilstam, atstājot vien tīkamas jūtas. Balss sacīja: “Tu tik ilgi gaidīji skaidrību, nu saņem to. Uzklusies labi, ko teikšu- klausies un zini, kā tev mani mīlēt būs.” Klusums. “Ļaudis dažādi runā. Cits mani mīl tikai vārdiem, slavējot vienā laidā. Nav viņu mīlai sirsnības, bet kas tad ir mīla bez sirsnības? Citi gan teic, ka mani mīlē, skraida lāpoti un karogoti, tak nav viņos mīlestības, vien pāviska plātība. Šie man visvairāk rieb, jo lielākas liekulības par viņējo nav. Daži cenšas manā labā darboties, bet, acumirkīgus panākumus neguvuši, dodas labuma meklētāju gaitās, par niedri svešā malā paliek, kauču Latvijas vārdu cieņā tur. Viņi nespēj mīlēt tā, kā jāmīl mani - tā, kā mīl tie pēdīgie.

Pie tiem pieder gan uzcītīgie, klusie darbarūķi, gan skolnieki un studenti, kas zina, ka mācās, lai Latvijai nākotne gaišāka plauktu, lai zelta saule tautai austu. Gan vecāki, kas bērniem valsts mīlestību ar darbiem rādīt māca. Viņi neieskata- un pareizi!- par vajadzīgu skaļi un plaši reklamēties. Tiem pietiek ar apziņu, ka visu, ko viņi dara labu, viņi dara Tēvijai. Patriotisma un citu nacionālistisku jūtu izpausmes nāk tikai pēc tamvispirms mīlestība ar darbiem rādāma.”

Brīdi paliku kluss. Vai varu sevi tiem pieskaitīt? Pēc kritisku pārdomu mirkļiem atradu sevi par cienīgu tiem piederēt. Tomēr balss savu runu turpināja: “Latvju strēlnieki dziedāja:

Tēvu zemes brīvestīb’
Pirksim mēs ar asinīm;
Tēvu zemes mīlestību
Mēs ar darbiem rādīsim.

Viņi lieliski zināja, ko nozīmē šie vārdi. Viņi tos īstenoja dzīvē par paraugu visiem nākotnē, mūžīgi mūžos. Arī mums pēdējais dziesmas teikums jārealizē dzīvē. Mūsdienās gan netiek prasīta dzīvības atdošana, bet darbi, kas mūsu mīlestību pierāda, tomēr arī jābūt gataviem izdarīt dižāko, ko vien latvietis spēj- atdot dzīvību par brāļiem, draugiem, dzimteni.”

Es atkal sāku par sevi šaubīties. Vai patiesi es būtu gatavs mirt par dzimteni? Nē! Bet tad jau laikam mana mīla pret Latviju nemaz tik patiesa nav...

Balss nu jau kā baznīcas zvana grandējienu un pastardienas taures izklausījās, tā dārdēja spēkā un varā: “Ko gan nozīmē tēvzemes mīlestība? Ko gan nozīmē-

patriotiskam būt? Ja kāds- varbūt arī tu pats- visu mūžu pūlēsies savas tautas gara tumsību klievēt, gaismu tai nest, tās domas un gaumi attīrīt un cēlākas padarīt- ko gan viņš labāku vēl var darīt? Un kā gan tam būs patriotiskam būt?” Tirpas pārskrēja man, bet atkal skaidrs kļuva prāts. Šaubas gaisa, prieks ielija dvēselē, kā putni domas iesniedzās tālēs.

Pamodos kā no sapņa. Viss, ko es dzirdējis tiku, šķīta attālinājies, itin kā es būtu tos pirms gadiem dzirdējis, bet vārdi bija manī iespiedušies dziļi.

Es mīlu Latviju. Bez liekām runām, bez izrādīšanās. Cenšos veikt apzinīgi savus pienākumus un ceru, ka reiz spēšu ko vairāk Latvijai dot. Un kas gan vēl vairāk ir vajadzīgs?

Bernards Kudiņš, 11.klase

*****

Rēzekniešu viedoklis par Latvijas dzimšanas dienu

Jānis: Arī mana dzimšanas diena ir 18. novembrī. Šogad svinēšu savu 83. dzimšanas dienu.

Parasti mani pārņem dubulta svētku sajūta, jo mani apšveic brāļa un māsas ģimenes. Kādreiz dzīvojām Dubuļos un vecāki atzīmēja šo dienu. Padomju laikos biju šofeis, un īsti svinēt nesanāca, jo bija jāstrādā.

Lolita: Latviešu dzimšanas dienā parasti ar deju kolektīvu piedalāties kādā svinīgā pasākumā. Tad ar ģimeni ejam lāpu gājienā pie Latgales Māras, pēc tam ir svētku vakariņas. Valsts svētku noskaņa ir mans patriotisms, lepnums par mūsu cilvēkiem, asaras sariešas acīs. Latgales Māra mums ir vienotības un stabilitātes simbols, īstena vērtība.

Patrīcija Naglinska, Eva Proveja, Daniela Degle, 10.klase

*****

Reklāma: „Ielpo Rēzekni!”

Ritvars Bleive, Patrīcija Naglinska, Eva Proveja, Daniela Degle, 10.klase

*****

SVEICIENS, LATVIJA, TEV 97.DZIMŠANAS DIENĀ!

Kur zemi, lai krāšņāku rastu, kam skaistākas dziesmas lai dzied, Kā zemi pie dzintara krasta, kā zemi, kur ābeles zied.

Tā ir dzimtene mana, te izaugt un dzīvot man ļauts. Ik puķe tās vārduman zvana, šo zemi par Latviju sauc... (A.Sakse.)

Avīzes “Gaisma” redkolēģija:
RKV žurnālistikas pulciņa dalībnieki